

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „Koroški Slovenec“, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov: pol. in gospod. društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List za politiko,
gospodarstvo in prosveto

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrtletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—.

Kmečka pest se dviga . . .

Kmet je gotovo najmirnejši državljan. Steber države se imenuje kmetiško ljudstvo. Meščan se hitro pobuni. V hudih časih so v mestih burna zborovanja in strastne poulične demonstracije na dnevnem redu. Kmet pa se je — če pogledamo nazaj v prošle čase — vznemiril res šele, če se mu je godila najhujša krivica.

In sedaj: Na Solnograškem se je zbralo nad 4000 kmetov. Valovi razburjenja so visoko pljuskali. Kmetje so vpili, da se ne pustijo pregnati s svoje zemlje; nočejo zapustiti svojih domov, prej naj bo še govorila pest. Poslanci teh kmetov so se zastojali trudili, da pomirijo razburjene duhove. Niso prišli do besede. Politični vrtoglavci seveda poizkušajo izrabiti razburjene množice zase in napeljujejo vodo na svoj mlín.

Tudi na več drugih zborovanjih so bili kmetje razdraženi. Minister za kmetijstvo jim je moral obljubiti takojšnjo odpomoč. Pretekli teden zopet je prišla vest, da so v nekem štaterskem kraju kmetje zabranili eksekucije. Prišel je eksekutor z uradnim ceniteljem, da zadržita živino radi zaostalih davkov. Ko sta ta dva pri prvem kmetu začela, so prihiteli ljudje iz sosednih krajev in s silo zabranili eksekutivno postopanje. Grozili so, da ubijejo vsakogar, ki bi se upal pri javni državi nastopiti kot kupec.

To so huda in svarilna znamenja. Dogodki kažejo, da kmetje bijejo zadnji obupni boj za svoj obstanek. Najhujše se godi gorjanskim kmetom. Posebno na Solnograškem in Tirolskem, kjer so jim popolnoma zaprli bavarski trg. Toda tudi drugod ni nič boljše. Cena pridelkov je padla za tretjino, da večinoma celo za polovico. Najhujše pa je, da niti pri teh nizkih cenah ni najti kupca. Javne dajatve in davki pa se niso zmanjšali, nasprotno vedno hujši so.

Pri nas je isto. Če pogledaš po naši južni Koroški, vidiš, da so pri okrajnih sodiščih table za oglase prenapolnjene z listi, ki naznanjajo eksekucije in dražbe. Oglas je pritrjen preko drugega, ne moreš jih že pregledati. To je žalostna slika nastopajoče revščine. Kaj bo iz tega?

Vlada uvideva, da je treba takoj energičnih ukrepov. Res zadnji čas je že. Toda kako? Samo umetno dviganje cene pomaga, čeravno je do gotove mere upravičeno. Začetkom letošnjega poletja smo dobili nove carinske določbe in zvišanje tarifov; tudi trgovske pogodbe s sosednjimi državami so se zboljšale. Uspeh pa je izostal. Cene kmetijskih pridelkov so sicer za kratek čas nekoliko poskočile, nato pa zopet padle in sedaj je še slabše kot spomladi. Poljedelski minister dr. Dollfuss se je v parlamentarni razpravi bavil s tem dejstvom. Od poletja sem smo uvažali iz inozemstva 10.000 glav živine več kot tekom lanskega leta. Toda tudi naši poljedelci so v tem času poslali 7000 glav več na trg kot lansko leto. To kaže, kako silno se naši kmetje trudijo. V sili marsikdo prodaja, četudi bi še lahko priredil.

Vendar se je z novimi pogodbami in carinskimi določbami doseglo, da je prišlo letos 3000 glav živine manj na naše trge. To bi vendar moralo vplivati na cene, da bi vsaj nekoliko rasle. Cene pa so kljub temu padale in odjemalcev ni. Zakaj to?

Vzrok leži v tem, da vsesplošno ljudstvo drvi v revščino. Široke plasti prebivalcev si ne morejo več kupiti mesa ali pa le jako poredko. Brezposelnost nastaja, plače se zmanjšujejo,

tovarne zapirajo, obrtništvo propada. Treba je torej ukrepov, ki naj rešijo najširše plasti ljudstva pred gospodarskim propadom. Če se ne zviša število odjemalcev za kmetijske pridelke,

tudi cene ne bodo boljše. To je problem, ki ga je treba rešiti, o katerem pa bo treba še mnogo premišljevat.

Okrog Kreditnega zavoda.

Odločni ukrepi vlade. — Krivci pridejo pred sodišče. — Ogromne plače ravnateljev. — Poročilo inozemskih računskih pregledovalcev. — Kreditni zavod tretjič na tleh.

Zelo pogosto se sedaj razpravlja o vprašanju poloma sedanjega kapitalističnega gospodarskega sistema. Povod temu dajejo predvsem polomi bank in industrijskih podjetij. Brez dvoma je, da je sedanji kapitalistični sistem odpovedal. Priti je moralo do subvencioniranja življenja nezmožnih podjetij. To vsled sistema samega in ker podjetja niso prenesla višine plač, ki so jih dobivali in jih še dobivajo nameščenci, predvsem pa ravnatelji.

Poseben slučaj subvencioniranja zasebnega podjetja s strani države je Kreditni zavod. Ze veliko zakonov je izšlo radi tega zavoda, država je imenovala svoje ravnatelje in si zagotovila nadzorstvo, a primanjkljaj se je kljub temu večal, da je bila vlada končno prisiljena, da uvede najstrožje mere za sanacijo zavoda.

Sam dr. Buresch je na seji ministrskega sveta povedal, da se morajo takoj izvesti energični in vidni ukrepi, ker postaja razpoloženje na shodih, ki jih imajo politični voditelji na Dunaju in na deželi, čim dalje bolj razburjeno. Zato je treba pokazati volilcem, da se vlada ne straši tudi neobičajnih ukrepov in zato tudi ne sme nihče iz starega vodstva ostati v banki. Javnost je to izjavo sprejela z zadovoljstvom na znanje. Vendar bi imela vlada izvesti te korake že prej in ne čakati do najnovejše dobe. Ko se je ugotovilo, da je banka zapravila 160 milijonov S, bi moralo biti tedanji vladi jasno, da se toliko denarja ni moglo izgubiti z neiztirljivimi posojili industriji, ki ima povečini še pogoje za obstoj, ampak da je morala tukaj igrati veliko vlogo tudi špekulacija. Že tedaj bi se imel napraviti v banki red, imeli bi se ugotoviti krivci in predati državnemu pravdnštvu. Mesto tega je vlada prevzela jamstvo za vloge in kredite, pustila staro vodstvo in imenovala rekonstrukcijski odbor. Sedaj so jo prisilili k tem korakom volilci.

Krivda funkcionarjev je dvojna: Predvsem so prestopki po kazenskem zakonu, o katerih bo govorilo sodišče, ker zadeva ravnatelja Ehrenfesta je bila že izročena državnemu pravdnštvu, in Ehrenfest, ki biva sedaj v Parizu, se je stavljal sodišču na razpolago, da se zagovarja, na drugi strani pa zanemarjenje dolžnosti, da je sploh mogel Kreditni zavod znamenovati tako visoke izgube. In nam se zdi druga krivda težji nego prva, ker kaže, da ravnatelji tega ogromnega podjetja kljub ogromnim plačam niso bili na mestu. Kreditni zavod dolži Ehrenfesta, da je pri svojih špekulacijah oškodoval zavod za 5 milijonov S.

Če pogledamo naslednje številke, se nas poloti strah, ustrašiti pa se je morala tudi vlada, ker ne more z mirnim očesom gledati, da se okoriščajo ravnatelji in podravnatelji z državnim denarjem poloma rešenega zavoda za naše razmere nepojmljivimi plačami. Koliko plače je imel glavni ravnatelj Neurath, o tem smo pisali že v zadnji številki. Naj omenimo danes plače, deleže dohodkov banke in industrijskih podjetij drugih ravnateljev in podravnateljev, ki jih je veliko število. Vseh uradnikov je bilo pred kratkim še 1900, 131 jih je

dobilo odpoved, do konca leta pa jih bo moralo iti še 600 do 700.

Ravnatelj dr. Deutsch je dobil l. 1929 in 1930 po 48.000 S redne plače, l. 1929 od deleža dohodkov zavoda 145.000 S, od deleža dohodkov koncerniranih podjetij 109.000 S, lani pa 80.000 in 127.000 S. Ravnatelj Ehrenfest je do-

Pri glavobolu, živčnih, revmatičnih in protinastih bolečinah učinkujejo Togat-tablete hitro in zanesljivo. Če tisoči zdravnikov zapišejo to sredstvo, ga morete tudi Vi kupiti z zaupanjem! V vseh lekarnah. Cena S 2,40. 5/3

bil l. 1929 48.000 S plače in 146.000 S kot delež dohodkov zavoda. Lani je bil upokojen s 5000 S mesečno. Ravnatelj Hammerschlag je dobil leta 1929 36.000 S plače, 15.000 S pokojnine in 280.000 S tantijem od zavoda in priključenih industrij. Ravnatelj Löwy je dobil l. 1929 skupaj 250.000 S in l. 1930 v pokoju še 140.000 S. Ravnatelj Weiss je dobil l. 1929 vsega skupaj 170.311 S, l. 1930 120.690 S. In to v času, ko je bil Kreditni zavod že težko pasiven.

Na podlagi teh ugotovitev je vlada odpovedala službo 25 ravnateljem in podravnateljem. Par dni nato pa je bila vzeta polovica podravnateljev zopet nazaj v službo, ker so baje potrebni za pravilno poslovanje zavoda. Dobivali bodo na leto 24.000 do 30.000 S plače. Odkar ima nad zavodom kontrolo vlada, se je prihranilo pri uradniških plačah — brez ravnateljev — že 4,5 milijona S. Je zanimivo, da ima od vlade imenovani glavni ravnatelj Spitzmüller samo 60.000 S letne plače, dočim imajo stari člani ravnateljstva po 100.000 S. V bodoče bodo dobivali ravnatelji po 45.000 S na leto. S tem si prahrani zavod na samih plačah 10 do 12 milijonov S. To pa bo mogoče šele potem, ko odide zastopnik inozemskih upnikov, ki ima mesečnih 50.000 S, in 6 njegovih pomočnikov, ki dobivajo na dan po 50 S, kar primeroma ni veliko.

Več mesecev so pregledovali angleški izvedenci stanje in poslovanje banke pred in po polomu. Sestavili so poročilo in ga predali naši vladi. Poročilo je takšno, da ga vlada ne upa predati javnosti, ker je sestava premoženjske bilance odkrila izgube, ki presegaajo vsa dose-danja pričakovanja. Vse izgube skupaj znašajo 600 milijonov S. Če odštejemo premoženje Kreditnega zavoda — z vplačili po krahu —, ki znaša 300 milijonov, ostane še izguba 300 milijonov S. Banka ima izposojenih 1200 milijonov S, od katerih pa je 400 milijonov neiztirljivih, ker so posojeni industrijskim podjetjem, ki so ustavila obratovanje ali so pasivna. Obresti od ostalih 800 milijonov tirjatev pa niti ne zadostujejo za obrestovanje vlog in posojil banke. Tako ne preostane drugega, kakor da krije država poleg manjkajočih obresti tudi celoten zelo drag upravni stroj banke. Izgleda, da je v zadnjih mesecih dvakrat rešena banka tretjič pred plačilno nezmožnostjo. Po tem poročilu je brez dvoma, da je vodstvo banke gledalo samo na to, da se osebno okorošči. Zato lahko z zanimanjem pričakujemo tozadevne sodnijske obravnave.

